

Lubba Runt

är medlemsbladet för

Spånga Folkdansgille

c/o Birgitta Weiss, Stadingeplan 1, 163 66 Spånga

Vi dansar på Spånga Folkan, Spångavägen 353.

Där har vi telefonsvarare 08-36 47 78

Dansledare: Kenneth Olofsson 08-760 18 12

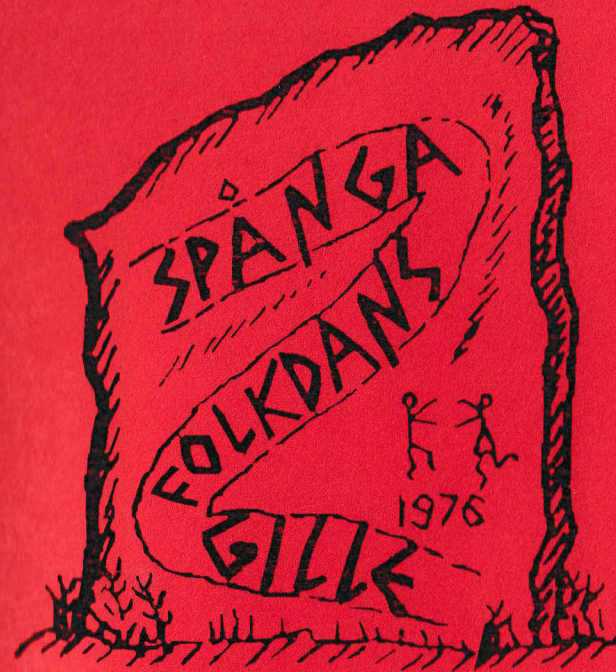
Beställning av danssuppvisningar och lekledning
hos Kenneth 760 18 12 eller på telefonsvararen 36 47 78.

Redaktör för Lubba Runt:

Birgitta Broman, 08-760 07 95, arb 08-28 68 05

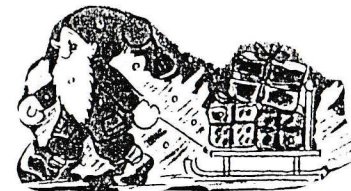
Vårt program finns på Internet:

<http://www.tttab.com/sfg>

Lubba Runt

Nr 4, 2002

Vi närmar oss Jul och det är dags för årets sista LubbaRunt.

Välbesökt och uppskattad Julmarknad har vi haft med fina handarbeten, hembakat bröd, servering, loppmarknad, lotterier, danslekar och folkdansuppvisning.

Lördagen den 7 december är det Julmarknad vid Spånga Torg där Gillet ansvarar för ett antal marknadsstånd, dansuppvisningen och dansen kring granen.

Uppesittarkväll blir det på Luciadagen.

Vårterminen 2003 börjar måndagen den 13 januari för folkdansarna och onsdagen den 15 januari för gammeldansarna.

Ett stort tack till alla som under året bidragit med reportage till vår medlemstidning.

Till sist önskar vi i LubbaRuntgänget

En God Jul och Ett Gott Nytt år

Siw Torsten Erling Birgitta

Lite kom ihåg

Julmarknad på Spånga Torg	lörd	7	dec	kl 10.00	●
Uppesittarkväll Bryggan	fred	13	dec	kl 19.00	

Vårterminen 2003

Årsmöte	sönd	23	febr	kl 18.00	●
Kvartalsmöte	sönd	27	april	kl 18.00	
Vårfest Bryggan	lörd	10	maj	kl 18.00	
Besök från Karlskrona	fred-sönd	9-11	maj		

Dräkt och slöjd

Planeringsmöte	tisd	28	jan	kl 19.00	
Sykvällar	tisd	18	febr	kl 19.00	
	tisd	11	mars	kl 19.00	
	tisd	1	april	kl 19.00	

Sång

Sångträning	månd	13	jan	kl 18.45-19.30	
Sångkurs	torsd	6	gångar om det finns tid		

Dans och musik

Planeringsmöte	torsd	6	febr	kl 19.00	●
Folkdans/Dansglädje	månd	13	jan	kl 19.30-21.30	
Extra träning	tisd	14	jan	kl 19.30-21.30	
Gammel-Gilles-dans	onsd	15	jan	kl 19.30-21.	●

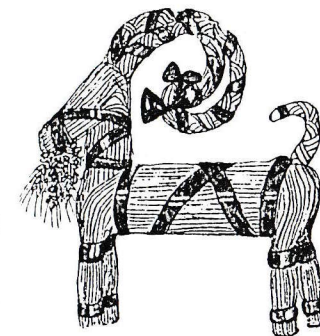
JULMARKNAD på SPÅNGA TORG

En av julens begivenheter inträffar lördagen den 7:e december. Då är det dags för julmarknaden på Spånga Torg.

Vi deltar i julmarknaden med totemor, tomtefar, lek kring granen och en dansuppvisning. Självklart säljer vi hemslöjds- och skinklotter varm korb och inte minst Spånga Folkdans Gillet

Alla som inte har anmält sig till en arbetsuppgift på torget, skynda på och gör det, de som inte kan arbeta på torget är välkomna som "civila" besökare. Programmet är

10:00	Marknaden öppnas
11:00	Lek kring granen
13:00	Lucia tåg
14:00	Dansuppvisning
14:30	Lek kring granen
15:00	Marknaden avslutas med godisregn

Marknadsdelegerade Kalle, Rune och Björn

KASSÖRENS DECEMBERRAPPORT

År 2002 lider snart mot sitt slut och det är snart dags att lägga ett år till handlingarna. Gillets ekonomi är fortfarande god.

Kvartalsmötet biföll styrelsens förslag på en höjning av medlemsavgift till 450 kr. Detta skall i viss mån kompensera den höjning av lokalhyran som vi fått. Senaste höjningen av medlemsavgiften var 1999.

Under nästa år kommer Hambogillet från Karlskrona på återbesök och den planerade Toronto-resan, detta kommer att påverka nästa års ekonomi.

På kvartalsmötet antogs även en preliminär budget för nästa år, med ett planerat underskott. Definitiv budget för år 2003 skall beslutas på årsmötet.

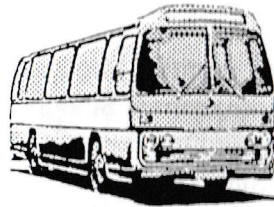
Medlemsavgiften för år 2003 blir alltså 450 kr / medlem.

Medlemsavgiften ska, enligt stadgarna, vara betald till den **31 januari 2003**. Inbetalningskort bifogas.

Om det är någon som tyvärr inte kan fortsätta som medlem i Gillet, så vore det trevligt med ett vykort om detta. Vi slipper i så fall att skicka ut påminnelser.

En Trevlig Helg och ett Gott Nytt År önskar
kassören Ove B.

Karlskronaresan

Den 11 oktober träffades vi några från Gillet (29 stycken) nere vid Spånga Station för att gemensamt resa med vår hyrda buss till Karlskrona. Hamborungen hade bjudit ner oss för att träffas och ha trevligt. Klockan halv ett hade alla kommit och det var dags att bege sig ut på nya äventyr. Alla var mycket förvåntansfulla och pratglada. Efter att Erling hälsat oss välkomna till resan tog vi fram våra sånghäften som sånggruppen sammanställt för resan. Eva tog plats vid micken och sedan sjöng vi av hjärtans lust. Av bara farten, så lärde hon ut några sånger som inte stod i häftet.

Efter Norrköping tog Björn tag i mikrofonen och berättade med stor inlevelse om både den ena och den andra kungligheten som gjort platserna vi åkte förbi kända. Vi fick även höra varifrån ordspråket "Tvi vale" hade kommit. (Erika av Pommern tillsatte en utländsk fogde på Stegeborgs slott. Denna fogde var mycket sträng och inte omtyckt. Utlänning hette vale på 1400-talet.)

Vid Tiveden gjorde vi vårt första stopp och drack kaffe med kaka.

Efter ytterligare några timmars resa stannade vi och åt middag på Kronmunken nedanför Mönsterås. Marianne sade att det fanns en karamellfabrik där och förväntan var stor för många att få gå dit, men de blev mycket besvikna då den var stängd. När vi kom ut efter att ha ätit var det mörkt, så resten av resan blev lite lugnare i bussen.

Ca 20.00 var vi framme vid "Angöringen" i Karlskrona där vi skulle träffa våra värdar. Eftersom det var mörkt, så var det inte så lätt att se hur någon såg ut, men alla fann sina värdar till slut och så bar det iväg åt olika håll i deras bilar.

Hemresan blev betydligt lugnare i bussen. De flesta var trötta efter en intensiv helg med dans och nya intryck. På återresan drack vi kaffe i Kronmunken och efter någon timme var vi framme vid Döderhultarens museum där vi gick någon timme och tittade. Efter ytterligare någon timme var vi framme vid SKB där vi fick en guidad vandring 450 meter under jord. Sista stopp var i Tiveden där vi intog vår middag.

När det var ca en timme kvar innan vi var i Spånga var det några som började dra historier om St:Per.

Birgitta W

Guidad tur i Karlskrona

Vi fick vara med om en trevlig guidad tur i Karlskrona, där vi från bussen blev informerade om olika sevärdheter, bl a Amiralitetskyrkan. Tyvärr fick vi inte träffa Rosenbom eftersom han var på reparation.

Vi fick tillträde till varvet tack vare vår guide, som är gift med f d varvschefen. Hon har av förståeliga skäl goda kunskaper om varvet och dess historia, vilket hon förmedlade på ett intressant sätt.

Fick också komma in och titta på repslagarbanan. Utmärkande för ett rep tillverkat i Karlskrona är ain blau traou som löper längs hela repet.

Repslagarbanan är numera upptagen på Unescos lista för världsarv.

Förutom guidad tur fick undertecknad en resa med bil ut på vindarnas stad och ses många olika öar.

Kalle

Hemslöjden

Lördagseftermiddagen ägnades åt olika aktiviteter beroende på vad man har för intressen. Vi var några stycken som valde hemslöjden. Där finns många vackra saker från lokala hantverkare. Irma, som butiksägaren heter, har allt material som önskas till den vackra Blekingedräkten. Där finns de mest fantastiska broderier på skördesärkar som hon har sytt. Hon har också vävt ett förkläde med förlaga från Nordiska Museet. Materialet är lin och bomull i flera färger. Priset är 5000 kronor. Ingen köpte förklädet vad jag vet.

Butiken var alldeles full med folk och många inköp gjordes. Irma var säkert nöjd med alla intresserade kunder från Spånga Folkdansgille som gav extra klirr i kassan.

Anna-Greta

Besök på ABB

En bit utanför Karlskronas centrum låg ABB anläggning för tillverkning av starkströmskablar. Vi var åtta stycken som hade valt att titta på tekniken hur man tillverkar dessa. Ove Tollerz som tidigare hade arbetat på Sivert kabel i Sundbyberg guidade oss genom lokalerna. Det man tillverkade här var mest så kallad sjökabel, sådana som skulle läggas ned på sjöbotten mellan öar och mellan olika länder. Det man tillverkade nu var en kabel som skulle fraktas till Indonesien. Maskinparken var enorm. I den ca 100meter långa lokalen där kopparkärnan tvinnades isolerades och åter isolerades den. Utanpå detta lades ett ytskikt av polyeten som skulle klara täthet mot vatten och skydd mot andra skador.

För att klara detta att få en jämn tjocklek på detta ytskikt var man tvungen att bygga Karlskronas högsta byggnad där kabeln kunde hänga fritt medan man påförde ytskiktet. Det var klart att vi var högst uppe i denna byggnad där det fanns ett konferensrum med panoramafönster (det var väl ett konferensrum för bolagets toppar). Utanför fanns en balkong där vi kunde bese hela Karlskrona med de skyddande öarna utanför.

Lasse

Djupförvaring av utbränt kärnbränsle

På hemvägen från Karlskrona stannade vi vid kärnkraftverket i Oskarshamn och åkte djupt ner i berget i en testanläggning för förvaring av radioaktivt avfall. En av de trevliga guiderna var Marianne och Björn's dotter Katarina. På vägen ner med bussen stannade vi till vid några sprickor i berget där tusenårigt saltvatten sipprade fram. Vi smakade på vattnet som kom från den tid då den Atlantiska oceanens vatten täckte även dessa delar av Skandinavien.

På 500 meters djup skall det utbrända kärnbränslet kapslas in i behållare av ungefär 5 cm kopparplåt, bäddas in i bentonit (en slags lera) och sänkas ner i borrhål i tunnlarna i berget. Vi fick titta ner i en sådan provbrunn med en tom behållare som fylld kommer att väga 25 ton. Tunnlarna skall sedan förseglas för alltid. Det är ännu inte klart var dessa anläggningar skall byggas. Först skall man göra platsundersökningar på flera ställen i Sverige för att finna lämpligt berg. Det tar åtminstone 6 år att genomföra denna första etapp. I mitten av 2010-talet beräknas sedan anläggningen tas i drift, var i Sverige den nu till slut hamnar.

I väntan på slutförvaringen förvaras använt kärnbränsle i CLAB – Centralt mellanlager för använt kärnbränsle – som också ligger i närheten av Oskarshamnverket. Där ligger bränslestavarna i stora bassänger 25 till 30 m under jordytan och under minst åtta meter vatten.

Tack "Katta" och hennes kompis för ett intressant studiebesök. Kanske lugnade det någon inför farhågor om eventuella kärnbränslekatastrofer.

Torsten

Marinmuseet i Karlskrona

Besöket på Marinmuseet i Karlskrona inleddes med en instruktionsfilm som beskrev den marina utvecklingen i Östersjön under 1000 år och några av den svenska flottans sjöslag under de senaste 400 åren. Bomber och granater visslade och smällde så att bänkarna vi satt i skallrade.

Efter filmen följde en guidad vandring genom museet.

Vid konstruktion av fartyg, byggnader, lyftkranar m m byggde man under 16- och 1700-talen modeller i trä som visade hur slutresultatet skulle kunna se ut. Dessa modeller diskuterades bland sakkunniga för vidare utveckling och förbättring. Den första montern vi kom till visade fem höga herrar i livlig dispyt om hur linjeskeppet Wasa skulle konstrueras. Hertig Karl (bror till Gustaf III, sedermera Karl XIII och som landsförvisad "Överste Gustafsson"), konstruktören af Chapman, varvschefen Emanuelsvärd och ytterligare två herrar i naturlig storlek kunde beskådas.

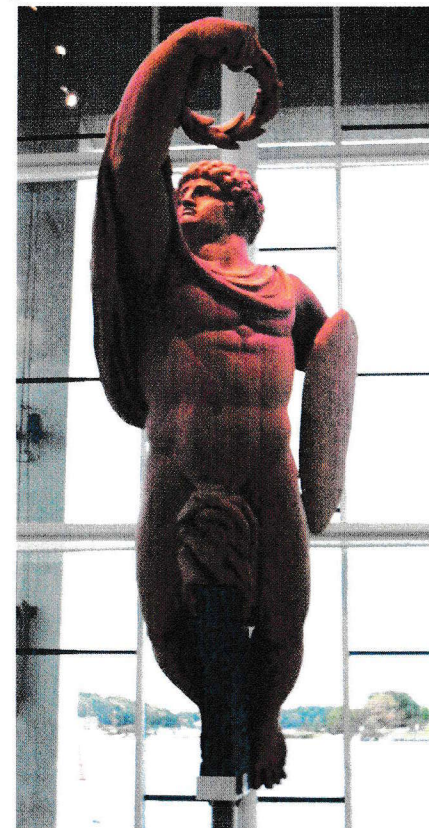
I olika montrar beskrevs därefter sjöslag mot ryska och danska eskadror, taktiska finter och manövrer, kanoner i

olika storlekar, ammunition som utvecklades till att förstöra fiendens fartyg och riggar, mängder av handeldvapen, sablar och svärd. Särskilt fängslande var en konstruerad "ögonblicksbild" från "Viborgska gatloppet" 1790.

Den guidade visningen avslutades bland äkta galjonsfigurer av imponerande storlek. (Bild på en av de mindre visas till höger)

Vi smet därefter upp för en trappa för att återuppliva minnet av det ryska marinesbesöket som ubåten U-137 gjorde vid Sturkö i Karlskrona skärgård den 28 oktober 1981. En händelse som väckte stor internationell uppmärksamhet och som än idag förbryllar experterna.

Inger och Henry skrev.

SPAresa 3-6 oktober 2002

Ett avbrott i livets ekorrhjul,
är när damerna i Gillet hittar på något kul.
Har du övervikt och deppad själ,
svårt att sova, ont i ben och ont i häl,
då är du en given kandidat
att följa med på resan med temat: hoppa i SPAt.

Vårt mål var badhotellet i finska Nådendal,
ett stort komplex, där man har många val.
Simma lugnt och dina stela leder mjukas upp så
skönt
eller utomhus i kroppstempererat vatten,
blågrönt.

I Finland kan bastu och därmed basta,
ve den som ballar ur när någon mera vatten på
stenarna kasta!

Mineralbad fick vi alla känna på
hur kroppen med strålar masserades från topp till
tå. Vi bubblade och babblade, åt gott och drack
därtill. Med dansen blev det sämre, men det går
utan karl om man vill!

I Nådendal fanns gamla hus, charmiga i behov av färg och sneda,
i ett café kunde en nyvakna dam åt oss kaffe med dopp bereda.

Muminpappan, Snorkfröken, Lilla My och Hemulen
fanns på en egen ö, dock i vintersömn försänkta nu när dagen är kulen.

I dagsljus kan vi resvägen hem följa,
Åbolands skärgård, som först sig i dimma hölja.

När spriten är bärgad till buffén vi köar,
skymningen faller sakta och vi närmar oss Stockholms skärgårds alla öar.

Stort Tack till fixare och reseledare
från en novis i Gillet, som också fick hänga mé.

Angela

Dansuppvisning på Grand Hotell

Här följer några kommentarer efter vår uppvisning i Spegelsalen vid Stålbyggnads-
dagen på Grand Hotell den 24 oktober 2002:

- "Proffsigt! Ni är väl uppbokade flera år framöver!" (Åke Sandler, tidigare chef för SSAB Tunnlått Borlänge)
- "Jag blev glad av att se er och jag har varit glad sedan dess!" (Anders Samuelsson, forskningschef SSAB Oxelösund)
- "Det var väldigt proffsigt. Jag trodde ni skulle rida över mig!" (Bernt Johansson, prof Luleå Tekniska Universitet. Satt vid närmaste bordet.)
- "Ni har ju berättat att ni håller på med folkdans. Men att ni var så proffsiga hade jag aldrig förstått" (Roland Lundström, konstruktör Scandia Consult)
- "Det var väldigt skojigt att se er. Speciellt hästdansen var jätterolig" (Eva Sterner, W Miljökonsult)
- "Ni var fantastiskt roliga! Du har ju berättat att du dansar folkdans, men att ni har så skojigt hade jag aldrig förstått!" (Erik Danielsson, uppfinnare)
- "Mycket trevlig föreställning!" (Rolf Öhman, Gyproc AB)
- "Det var mycket bättre än på videon!" (Anita Söderholm, sekreterare Stålbyggnadsinstitutet)
- "Det var en trevlig och rolig föreställning!" (Veikko Mattila, Normek Oy Finland)
- "I am impressed! Do all Swedish professors in Steel Construction have such hobby activities?" (Robert Wing, Professor, Imperial College, London)
- "Mycket bra musiker! Var kan man köpa färdiga nyckelharpor någonstans?" (Stanley Eklind, Averta Polarit. Spelar klarinett i en orkester.)
- "Det var en magnifik uppvisning ni bjöd på på Stålbyggnadsmiddagen!" (Björn Gullbrandsson, Gasell Profil AB, Anderslöv)
- "En mycket trevlig och uppskattad föreställning! Speciellt var de utländska besökarna imponerade. (Helena Burstrand Knutsson, chef Stålbyggnadsinstitutet)

Torsten

Folkdansgudstjänst i Spånga kyrka 27 oktober 2002.

Tjugoandra söndagen efter trefaldighet 27 oktober, var det dags för oss att göra gudstjänsten mer levande, utan att för den skull göra intrång på det religiösa budskapet.

Spånga kyrka är inte stor men gammal, från 1100-talet, och idag var det fullsatt med extra stolar, när vi tågade in till Långbacka-Jans gånglåt spelad av Trätakt.

Före den inledande psalmen dansade vi Roslagspolska och Handpolska samt Slängpolska neråt mittgången.

Vi fick också delta aktivt genom att Kenneth läste dagens episteltext från Kolosserbrevet och Eina texten från Matteusevangeliet. Mellan dessa läsningar hade vi dansat Arvidsson och Schottis från Idre.

Dagens predikan hade temat Frälsningen. Ett stort begrepp, där i Gamla Testamentet det är Gud själv som frälsar och i Nya Testamentet är frälsningen knuten till Jesus och hans verk. Prästen Jan Folksén fick i alla fall med oss och vår betydelse i sin predikan, kanske inte som frälsare men ändå...

Efter Trosbekännelsen dansade vi Boston och Mignon och under Trätakts framförande av Kers Lars brudmarsch tog Marianne och Björn upp kollekten.

Calle P dansades före bönestunden och efter den avslutande Välsignelsen återstod två danser, Francais och Kyrkpolska.

Under uttåget spelade Trätakt Björklingemarschen, och utanför kyrkan denna soliga men småkyliga höstsöndag, kunde vi konstatera att många uppskattat vår medverkan. Under kyrkkaffet i prästgården spelade Trätakt och en äldre farbror sa till mig, att han dansat i 50 år och verkligen kunde se, att vi var proffsiga. Det gläder mig, som var med för första gången i dessa sammanhang.

Angela

Glada onsdagsdansare

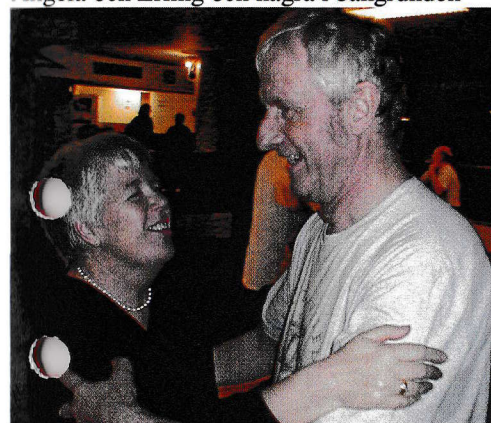
Man blir glad av att dansa! Många gånger har vi väl dragit oss för att resa oss ur soffhörnan för att släpat oss till Spångafolkan för att dansa. Men alltid när vi ändå gjort det, har vi blivit så upplivade av dansen att vi inte alls är trötta när vi kommer hem varma och svettiga. Jo, slut i kroppen kanske, men uppigade i själen. Att dansen gör oss glada kan vi väl se på bilderna nedan. Till detta bidrar i hög grad musikerna Yngve "Masen" Johansson, Spelmanslaget Trätakt, Alf "Pixtorparn" Lundgren med komp., Alf och "Brumme" m fl, och Mats med komp och sist men inte minst organisatörerna Hasse och Ingegärd Karlsson

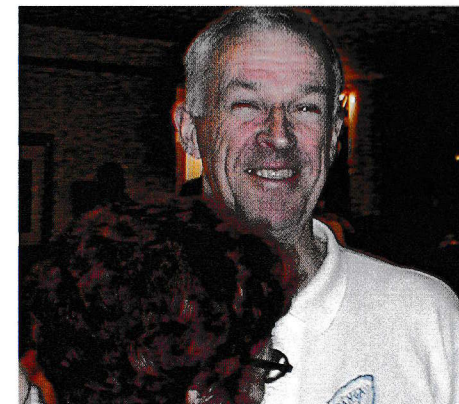
Angela och Erling och några i bakgrunden

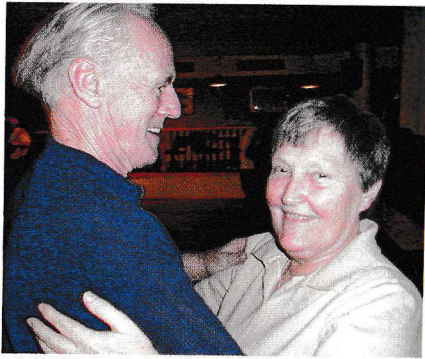
Solveig och Manfred

Elsa och Kurt

Angela och Anders

Ragnar och Inger

Inger och Per

Sune och Kajsa

Sune och Astrid

Hela gänget den 13 november utom fotografen *Torsten*

Lördagen 10 november firade Spånga Fornminnes- och Hembygds-gille 70 år med en

Jubileumsfest.

Före jubiléet spelade Alf "Pixtorparn" Lundgren och Nils Möllergren underhållningsmusik. De spelade även till vår uppvisning. Äldermannen Gösta Garberg välkomnade och gav glimtar ur Hembygds-gillet- och Spångas historia.

Därefter var det dags för Spånga Folkdansgille att ha sin uppvisning. I samband med danserna presenterades våra dräkter med anknytning till dansens landskap. Det var ett nytt och trevligt sätt att presentera danser och våra dräkter, vilket uppskattades. Det tvära avslutningen i "Snurrebocken" blev extra roligt, som det hördes.

Alla våra damer fick en ros efter uppvisningen och vi blev inbjudna att stanna kvar på kaffe och tårta. Före kaffet underhöll trubaduren Lars Gunnar Viklund. Han spelade gitarr och sjöng visor och fick även med oss på allsång.

Tårtan var jättegod.

Även jag fick en ros fast jag inte var med och dansade

Gerd

Hej!

Yngve har ringt och tackat för fotografiet och runstenen!

Ni kan väl sätta in denna hälsning i Lubban?

Han var "jätte" glad och tacksam för vår hälsning!

Yngve trivs med sitt "nya" jobb och sitt hyrda hus i Nedre Gärdsjö, Rättvik. Vi är välkomna att hälsa på honom och Agneta om vi har vägarna förbi.

Mvh

Kenneth

Bygdedräkten på 2000-talet

Vid seminariet Bygdedräkter på 2000-talet den 26-27 oktober i Norrköping deltog Kristina Petersson och Margareta Klintholm från Dräkt och slöjd.

Efter två timmars körning i hållande regn var vi framme på Hemgården, Saltängsgatan 7, mitt inne i Norrköping, där seminariet skulle äga rum.

Vi började med att äta lunch då vi fick en kort presentation av schemat för de kommande dagarna och då alla deltagarna presenterade sig och fick sina namnskyltar. Samtidigt med dräktseminariet pågick en silversmedskurs.

Ledningen hade blivit glatt överraskade av att det var så många som hade anmält sig. Det var 42 anmälda vilket var dubbelt så många som man hade trott vara intresserade. Kursledningen bestod av:

- Ulla Cedergran från Göteborg som skrivit en del böcker, bl a Folkdräkter förr och nu och doktorsavhandlingen Bygdedräkter – bruk och brukare. (Den är nu inköpt till gillet)
- Wiveca Lindström från Vällingby, mycket duktig i dräktfrågor
- Per Rosenqvist (Slöjd-Per) från Östergötland, duktig silversmed som gjort många dräktsmycken
- Sven-Erik Arvidsson från Småland som också deltog i silversmedskursen

Deltagarna var nästan 40 damer från hela landet, många väldigt kunniga i sina dräktområden.

Ulla började föreläsa om folklivsmålagarnas betydelse för bygdedräkterna. Hon använde begreppet *Bygdedräkter* om de dräkter vi bär. *Folkdräkter* är de förindustriella kläder som vi kan studera på museerna. Bygdedräkten är knuten till ett specifikt område. Folkdräkten är folklig klädsel. Det är bönderna som symboliserar allmogen.

Under Nationalromantiken målades många tavlor med bygdedräktsklädda människor. Miljöerna blev väldigt tillrättalagda där inte alltid en bygdedräktsklädd människa hörde hemma. En bild som hon visade var en man som slog med lie i sin finaste dräkt.

Målarna tog ofta med sig dräkter till Tyskland, bl a Düsseldorf, där de målade. De satte kanske inte alltid på kläderna på modellerna på rätt sätt eftersom de hade glömt hur de var sammansatta. Nu när vi skall återskapa dräkterna studerar vi dessa tavlor och syr dräkterna efter dem. Det finns mycket intressant att studera på dessa gamla tavlor.

Sen fick alla deltagarna klä sig i sina dräkter och visa och berätta om dem. Det var många olika, en var klädd i en högreståndsklänning som var väldigt vacker. Kikki Kirvall Hanses symboliserade en kvinna från 1840-talet med dräkt detaljer från olika ställen.

Vi studerade och diskuterade sedan olika dräkt detaljer bl a kjolväskor, skor, huvudbonader och ytterkläder.

Kjolväskor finns det många olika. En del bär man under förklädet och en del bär man synliga. Väskorna är ofta väldigt små. Kvinnorna bar inte förr med sig så mycket som dagens kvinnor gör. Behövde man mera utrymme eller om man inte har någon väska som tillhör ens dräkt, kan man sy en påse som man fäster i midjan och har under sin kjol. Eftersom en modern väska inte passar till dräkten kan man också ha en korg eller liknande att ha sina saker i. Man kan också knyta sig ett knyte av en huvudduk som man kan bära med sig. En detalj som jag fick lära mig var att alla Skånedräkter har en insydd ficka i sitt kjolsprund

Skor. De flesta har 'vanliga' folkdanssskor till sina dräkter, men de är ofta klumpiga. Det finns lite nättare skor, men de sitter kanske inte alltid på så bra när man dansar. De skor vi fick se var från Falkenberg och från Dalarna.

Huvudbonader skall ju alltid bäras med dräkten för att kvinnan skall vara en ärbär kvinna. Bindmössa fick flickorna förr när de konfirmerades. Sedan fick vi lite tips om hur man kan skydda sin mössa när det regnar: Knyt en huvudduk med en plastpåse i över mössan. Förr använde man mössa till dans och vid allvarigare tillfällen. Man hade flera mössor, både gamla och nya. Kikki Kirvall Hanses påstod att man kan tvätta sin bindmössa.

Ytterkläder finns till en del dräkter. Har man inga kan man använda en stor schal som man sveper om sig. Det kan vara ett stort tygstycke som man sätter frans på. Tyget skall helst inte vara helt svart.

Wiveca hade med sig en stor samling *dräktsmycken* som vi också fick studera.

Andra dagen pratade Ulla om dräktarbetet i Ungdomsringen från förr och nu. Hemslöjden jobbade först med att ta fram dräkter. När Ungdomsringen kom med ville de ha "riktiga" dräkter och man var väldigt kritisk till de "nya" dräkterna. 1965 ordnade Ungdomsringen den första dräktkursen.

Håkan Liby från Uppsala var drivande i dräktsektionen. Ideologin var strikt: Gå tillbaka och titta på originalen var principen för återskapandet. Man var för strikt upptäckte man så småningom. Det var många som slutade att använda sina dräkter för de var inte "äkta" (gamla). Dräkten symboliserar hembygden och den vill man ju vara stolt över. Därför vill man gärna välja en dräkt därifrån.

Wiveca visade sedan lite bilder på hur tokigt det kan bli när man nyproducerar dräkter och inte tar med alla klädesplagg. Tex har en del unga flickor i Bjuråker inte sytt långsärkar att ha under den korta överdelen och då blir magarna synliga på ett mycket modernt sätt!

Nästa pass var gruppdiskussioner med olika ämnen och en redovisning med gemensamma diskussioner. Seminariet avslutades med en lunch, innan hemfärden till Stockholm startade.

eftersnäck

Kvartalsmötet söndagen den 17 november 2002

Rapporter:

Det snart gångna året har varit en strid ström av aktiviteter. En del aktiviteter har varit av historisk karaktär som dans på Slottsbacken, vikingamarken vid Eggeby Gård och i Spegelsalen på Grand Hotel. Alla våra arrangemang har haft stor publik och alla tycks uppskatta våra tillställningar vare sig det är i form av dans, marknader eller fester. Andra aktiviteter har bestått av flitigt dansande på måndagar, tisdagar och onsdagar, slöjdande, bakning, administration och lokalvård. Allt detta arbete har som vanligt gått som en "dans", genom många händers och fötters *samverkan*.

Kommande:

Ny historisk händelse eller milstolpe för Gillet.

Resa till Canada och Toronto, september – oktober 2003.

Rese – sektionen och Anna-Greta presenterade vid mötet ett väl genomarbetat program. Programmet innehåller så många intressanta delar att ingen tvekade inför beslutet att genomföra resan. En resa till Canada, med allt vad det innebär av förväntan, förberedelser och minnesvärda upplevelser, som blir säkert en ny "milstolpe" på gillet's historiska karta. *Vi ser alla fram emot att få träffa Anna-Gretas vänner i folkdanslaget SVEA!*

Nya medlemmar 2003

Jag hälsar Ingrid & Stig Andersson, Bengt Edvardsson, Susanne Säfwenberg-Hjelm och Solveig Spjuth välkomna som medlemmar. Jag ser fram emot trevligt samarbete och roliga stunder tillsammans med Er i dansens virvlar.

"Onsdagsdansen"

Vi satsar vidare på "Onsdagsdansen" genom att tillsätta en arbetsgrupp som vid nästa årsmöte ska presentera sitt förslag över hur dessa trevliga danskvällar framöver ska organiseras.

Hälsa

Kanske får du chans att resa med dina vänner i arbetet eller privat, i vilket fall så ger det fin framgång och friskheten blomstrar.

Ur Horoskop skrivet av Heikki Vesa

Tack för i år! & God Jul och Gott Nytt År önskar
Kenneth